

هیلاری و تلاش برای پس گرفتن کاخ سفید

گروه بین الملل

فعالیت مشغول شد و نخستین مقاله تحقیقی خود را با عنوان کودکان در پناه قانون در سال ۱۹۷۴ در نشریه هاروارد اجوکیشنال ریویو به چاپ رساند. در آگوست سال ۱۹۷۴ به آرکانزاس رفت و به عنوان یکی از دوزن دانشگاهی دانشگاه آرکانزاس در دانشکده حقوق به کار مشغول شد.

وی در سال ۱۹۷۰ با بیل کلینتون آشنا شد و در ۱۱ اکتبر سال ۱۹۷۵ با او ازدواج کرد. بیل کلینتون در سال ۱۹۷۸ به عنوان فرماندار آرکانزاس انتخاب شد و هیلاری کلینتون بانوی اول آرکانزاس نامیده شد. در آن زمان هیلاری کلینتون در موسسه حقوقی رز به فعالیت مشغول بود و در سال ۱۹۷۹ به عنوان اولین زنی که عضویت کامل در این موسسه را داشت شناخته شد.

هیلاری کلینتون در این موسسه تازمانی که به همراه همسرش وارد کاخ سفید شوند، حقوقی بالاتر از جورج بوش داشت. در سال ۱۹۹۲ بیل کلینتون به عنوان کاندیدای حزب

هیلاری کیست؟

هیلاری رودهام کلینتون در تاریخ ۲۶ اکتبر سال ۱۹۴۷ در شیکاگو به دنیا آمد. وی همسر بیل کلینتون، چهل و دومین رئیس جمهور آمریکا است و در سال‌های ۱۹۹۳ تا ۲۰۰۱ بانوی اول آمریکا بوده است. وی که اکنون کاندیدای انتخابات ۲۰۰۸ آمریکا است در کتاب خاطرات خود نوشته است: "من یک بانوی اول یا سناتور زاده نشدم. دموکرات زاده نشدم. یک وکیل و یا حامی حقوق زنان و یا حقوق بشر زاده نشدم. من همچون یک آمریکایی در میانه قرن بیستم، در زمان و مکانی مناسب قدم در جهان هستی گذاشتم". هیلاری کلینتون در یک خانواده ۵ نفره بزرگ شد. در سال ۱۹۶۵ وارد دانشگاه شد و تحصیلات خود را در رشته‌ی علوم سیاسی آغاز کرد. پس از آن وارد دانشکده حقوق شد. زمانی که در دانشگاه دانشجوی فوق لیسانس بود برای موسسه تازه تاسیس دفاع از کودکان به

هیلاری کلینتون تنها کاندیدای زن این دوره از انتخابات ریاست جمهوری آمریکاست. او معتقد است که بعد از هشت سال رهبری ناکام در دوران ریاست جمهوری بوش، رئیس جمهور بعدی آمریکا با چالش‌های غیر عادی و مهمی روبه‌روست. چالش‌هایی مانند جنگی که باید خاتمه یابد، اقتصادی که باید احیا شود، بحران انرژی که باید حل شود، ۴۷ میلیون آمریکایی که باید بیمه شوند و وطنی که باید امنیت آن برقرار گردد. هیلاری حتی معتقد است که پیمان‌های دوستی آمریکا با سایر کشورهای جهان باید ترمیم شود تا قیادت آمریکا در جهان بار دیگر برقرار شود. هیلاری معتقد است که آمریکا در چنین شرایطی به رئیس جمهوری نیاز دارد که امتحان خودش را پس داده باشد تا از همان روز اول ورودش به کاخ سفید برای رسیدن به نتیجه مبارزه کند. هیلاری بر این باور است که او همان رئیس جمهوری است که آمریکا بدان نیاز دارد!

اگر طاقت حرارت را
ندارید از آشپزخانه
بیرون بروید من در
آشپزخانه احساس
راحتی می‌کنم و
می‌توانم این حرارت
را تحمل کنم. این
درست همان کاری
است که در تمام
عمرم کرده‌ام

حرارت به وجود آمده را صرف جایی کنم که سزاوار است و آن جمهوری خواهانی است که می خواهند ما را عقب نگه دارند.

جمهوری خواهان هشت سال از زمان جورج بوش را مشاهده کردند و با این حال می گویند چه اشکالی دارد که هشت سال دیگر هم بر همین منوال بگذرد. آنها مشاهده کردند که ۹ هزار میلیارد دلار زیر قرض رفتیم و می گویند چه مشکلی دارد که چند هزار میلیارد دیگر بر این مبلغ افزوده شود؟ با وجودی که دیدند با عجله وارد یک جنگ شدید با این حال اگر یک جنگ دیگر هم پیش بیاید معترض نمی شوند. اما جواب من این است: حتی یک روز دیگر حاضر به تحمل آن نیستیم. برای همین در روزهای باقی مانده مبارزه خواهیم کرد تا سرانجام کاخ سفید را پس بگیریم. وقت آن رسیده که چشم انداز جدیدی برای آیندهی آمریکا ترسیم کنیم. به عنوان رئیس جمهور من چهار هدف بزرگ را برای این کشور تعقیب خواهیم کرد و تا روزی که به این اهداف دست نیابم از پای نمی نشینم. اول، قیادت و رهبری را با پایان دادن به جنگ عراق به آمریکا برمی گردانم و با فرستادن چهره‌های برجسته آمریکایی از هر دو حزب، پیغام جدیدی را به همه عالم می‌رسانم: دوره دیپلماسی کابویی به سر آمده است. دوم، با سرمایه‌گذاری در انرژی پاک، قشر متوسط را احیا خواهیم کرد و میلیون‌ها مورد

اشتغال ایجاد می‌کنم، بهداشت جهانی و تامین اجتماعی را برای این نسل و نسل‌های بعدی تعقیب خواهیم کرد.

سوم، در حکومت‌مان اصلاحات ایجاد خواهیم کرد: دیگری خیر از باندبازی و رفیق‌بازی و قراردادهای مناقصه‌ای نخواهد بود. دوباره به شایسته‌سالاری و شایسته‌پروری بها داده خواهد شد و شایسته‌گان به کار گمارده خواهند شد.

در نهایت هدف چهارم، ما اختیار تصمیم‌گیری درباره‌ی آینده فرزندانمان را بازپس خواهیم گرفت. یعنی آموزشی که به آن نیاز دارند برایشان فراهم می‌کنیم، از دوران مهد کودک گرفته تا دوره دانشگاهی. ما برای پیشبرد نوآوری‌های علمی -از جمله تحقیقات درباره سلول‌های بنیادی- تلاش خواهیم کرد تا کودکانمان از اکتشافات، فناوری‌ها و راه‌های جدید درمانی بهره‌مند شوند، طوری که تصور شما امروز ممکن نیست. من از همه کسانی که در مبارزات انتخاباتی از من حمایت کرده‌اند تشکر می‌کنم و امیدوارم تعداد بیشتری از شما به من بپیوندند و از اهدافم حمایت کنند.

امیدوار هستم که شما فقط یک شب را به خاطر من به‌پاخیزید تا من همه روزهایم را در کاخ سفید به خاطر شما به‌پاخیزم. با هم می‌توانیم آینده‌ای را بسازیم که فرزندانمان و نوادگانمان مستحق آن هستند.

دموکرات در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا شرکت کرد و توانست پیروز شود. زمانی که بیل کلینتون در ژانویه سال ۱۹۹۳ وارد کاخ سفید شد، هیلاری کلینتون بانوی اول آمریکا شد و توانست نقشی کلیدی در سیاست داشته باشد. پس از آن که در سال ۱۹۹۸، دنیل پاتریس موبینهان، سناتور نیویورک اعلام بازنشستگی کرد، بسیاری از اعضای حزب دموکرات از وی خواستند تا در انتخابات مجلس سنای سال ۲۰۰۰ شرکت کند. وی پذیرفت و توانست به عنوان سنای نیویورک انتخاب شود. اکنون وی خود را آماده می‌کند که بتواند در انتخابات ریاست جمهوری سال جاری در آمریکا به عنوان رئیس‌جمهور این کشور انتخاب شود. او بخشی از محبوبیت خود را مدیون همسرش است.

تلاش برای مبارزه با دیپلماسی کابویی

نزدیکان هیلاری کلینتون می‌گویند که یکی از جنبه‌های تعیین‌کننده رویکرد هیلاری به زندگی خود به مثابه چهره‌ای اجتماعی طی سال‌های اقامتش در آرکانزاس (۱۹۹۲-۱۹۷۴) و کاخ سفید (۲۰۰۱-۱۹۹۳)، نگاه او به سیاست به مثابه نوعی جنگ است.

در واقع، یکی از مشاوران بیل کلینتون در مبارزات تبلیغاتی سال ۱۹۹۲ گفته است: "هنگامی که هیلاری مشغول جنگ است، از همیشه خوشحال‌تر است." هر چند هیلاری به سیاست به مثابه نوعی جنگ نگاه می‌کند، ولی با این حال معتقد است که دیپلماسی فعلی آمریکا یک دیپلماسی کابویی است و جرج بوش و همراهانش با در پیش گرفتن این دیپلماسی به وجهه آمریکا در جهان خسارات زیادی وارد کرده‌اند.

هیلاری در مقاله‌ای که در روزنامه "واشنگتن پست" در خصوص برنامه‌هایش برای ایجاد تغییرات در سیاست‌های داخلی و خارجی آمریکا منتشر کرده می‌نویسد: "امروز، ما آماده‌ی تغییریم. اما می‌دانیم بدون نیرو و تجربه، تغییر، کلمه‌ای بیش نیست. بنابراین ما به رئیس‌جمهوری احتیاج داریم که امتحان خود را پس داده باشد، رئیس‌جمهوری که آمادگی داشته باشد از همان روز اول ورودش به کاخ سفید برای رسیدن به نتیجه مبارزه کند.

و این همان کاری است که من در ۳۵ سال گذشته انجام داده‌ام، از همان ابتدا به عنوان قاضی جوان، رسیدگی به وضع کودکان مغفول و آزار دیده را سر فصل فعالیت‌های خود قرار دادم و زمانی که بانوی اول آمریکا شدم فعالیت‌های خود را بر بهداشت جهانی متمرکز کردم و بعد از آن هم به عنوان نماینده

سنای آمریکا به مسایل سربازان آمریکایی، کشاورزان خانوادگی، روستاییان و سایرین پرداختم.

شما می‌دانید که من در چه موقعیتی ایستادم و می‌دانید وقتی در کنار شما ایستادم هرگز تسلیم نمی‌شوم، عقب‌نشینی نمی‌کنم و دست از مبارزه بر نمی‌دارم، اهمیتی ندارد که تا چه حد کارها به دشواری می‌گراید. امروز نسبت به گذشته چیزهای زیادتری برای از دست دادن داریم. برای همین است که معتقد دموکرات‌ها نباید این انتخابات را به صحنه دریدن یکدیگر تبدیل کنند. باید از انتخابات به عنوان فرصتی برای بالا کشیدن آمریکا بهره بگیریم. من می‌دانم هر چه به سوم نوامبر نزدیکتر می‌شویم حرارت این انتخابات بالاتر می‌رود البته من با این وضعیت مشکلی ندارم. همان طور که هری ترومان یک بار گفت: "اگر طاقت حرارت را ندارید از آشپزخانه بیرون بروید" من در آشپزخانه احساس راحتی می‌کنم و می‌توانم این حرارت را تحمل کنم. این درست همان کاری است که در تمام عمرم کرده‌ام. برای پیروزی در انتخابات باید این حرارت را تحمل کرد و زمینه را برای تغییر و بهبود وضع ایالات متحده فراهم نمود. همچنین بر این باورم که ما، هم می‌توانیم به هم حمله کنیم، هم می‌توانیم به مشکلات این کشور حمله کنیم و من تصمیم گرفته‌ام این